

K o š t i c k ý   z p r a v o d a j
(pro obce Koštice, Vojnice, Vojničky, Želevice)

10. číslo

16. října 2007

Vážení občané!

Slibovali jsme Vám od počátku října doplněné webové stránky obce. Vzhledem k problémům s firmou, která se o webové stránky obce stará, zatím informace na stránkách v plném znění chybějí. Již přes dva týdny se pracovníci firmy snaží odstranit závadu, která se objeví vždy, když chceme připravené informace uložit na web. Doufáme, že se vše podaří co nejrychleji uvést do pořádku, a tak zveřejňujeme webovou stránku obce: www.mesta.obce.cz/kostice

Společenská kronika

V měsíci říjnu oslavují: paní Jaroslava Grundová – 60 let

pan Jaroslav Krejčí – 60 let

pan Josef Krejčí – 80 let

Blahopřejeme!

V uplynulých dnech zemřel pan Juraj Hirák.

Upřímnou soustrast!

V měsíci říjnu se narodil manželům Pfeiferovým syn Kamil.

Blahopřejeme!

Noční pochod pod Házmburk

V pátek 5. října jsme vyrazili ve 20 hodin pěšky pod hrad Házmburk. Počasí nám přálo, sešlo se poměrně hodně účastníků (nakonec nás šlo 38 a další občané se přijeli podívat přímo do cíle pochodu na kulturní vystoupení), nálada byla úžasná. Starší občané vzpomínali na dobu, kdy chodili do Klapého často, někdy i každý den! Děti svítily na cestu vším možným – baterkami, mobily, lampiony... Asi v polovině cesty na nás čekalo občerstvení – pan Henc přivezl plnou várnici vynikajícího čaje. Po malém odpočinku jsme pokračovali v cestě. Jedním z největších zážitků bylo strašení pana J. Kredby. Ten na nás pouštěl z křoví pneumatiku, která se ve tmě změnila v něco tajemného, velkého, strašidelného. A tak jsme ječeli a ječeli ☺!

Na parkovišti pod hradem jsme si odpočinuli a počkali jsme na noční představení historického šermu a ohnivého muže (ten bloudil a přijel pozdě). Nakonec se několik odvážlivců pustilo pěšky také zpátky do Koštic. My ostatní jsme využili laskavosti a ochoty pana Hence a odjeli jsme v hasičské ávii. Zejména děti už byly unavené a těšily se do svých postýlek.

No a závěr z této akce? Účastníci pochodu přišli s návrhem, že bychom měli takovou akci pořádat častěji a vyrážet z obce na různé strany. Tak uvidíme...

Nepřehlédněte...

- Novými pracovníky obce se od 1. října stali pan Kléger a pan Pfeifer. Pro obec pracuje také paní Beránková.
- Hospodský v koštické hospodě končí svoji činnost. Od 1. listopadu zahajuje svoji činnost nový nájemník. Kvůli předávání hospody a její úpravě (malování apod.) bude několik dní zavřeno.
- U hřbitova byla nově opravena zeď. Opravu provedli pracovníci obce, kteří poškozenou zeď nově nahodili a nabílili.
- V polovině listopadu (17. 11. ve 14 hod) se uskuteční v zasedací místnosti Obecního úřadu Koštice Den jablka aneb Štrůdlování. Účastníci s sebou přinesou na ukázkou a ochutnání jakýkoliv výrobek z jablka. Vzájemně si vyměníme zkušenosti, recepty a návody, jakým způsobem zpracovat jablka.
- V pátek 19. října se uskuteční na sále Kulturního domu setkání důchodců. K tanci i poslechu hraje Pichlovanka.
- Přes potok Žejdlíčky směrem na Želevice je opraveno zábradlí. Tentokrát se práce ujal pan K. Kubáč ml. Děkujeme za odvedenou práci.
- Na počátku října proběhl nečekaný cvičný poplach hasičů. Vše dopadlo dobře, hasiči byli v časovém limitu na místě a splnili uložené úkoly.
- **Mateřské centrum Sluníčko** obnovuje po prázdninách svoji činnost. Maminky s dětmi do 6 let se mohou scházet vždy ve čtvrtek po 15. hodině v místní mateřské škole. Děti si nejprve hrají, potom mají plánovaný program: cvičení rodičů s dětmi a výtvarné činnosti. V případě dotazů se obraťte na paní P. Karfíkovou nebo A. Skalskou. Další setkání je ve čtvrtek 25. října.
- Opět byly problémy s veřejným osvětlením. Téměř celou neděli se na opravě podíleli p. Henc, st.,ml., p. Zelinka,st.,ml., a p. Vlasák. Děkujeme.

Den historie

Ve dnech 27. a 28. října se koná na sále Kulturního domu v Košticích výstava Den historie. Budete moci zhlédnout fotografie z dob dávných, ale i nedávných. Poznáte své přátele a kamarády na dobových fotografiích?

Po dobu výstavy budou k nahlédnutí také všechny kroniky a další cennosti, které se nám podařilo zapůjčit. Součástí slavnostního otevření výstavy bude i poděkování starosty obce pana Vlasáka všem občanům našich obcí, kteří v průběhu tohoto roku aktivně pracovali pro obec, podíleli se na dění v obci.

Pokud máte doma nějaké materiály „ke vzpomínání“, moc Vás prosíme, půjčte nám je.

Slavnostní otevření výstavy je 27. října 2007 ve 14 hodin v Kulturním domě v Košticích.
SRDEČNĚ VÁS ZVEME!

Občané z Vojnic a Vojniček, kteří nemají možnost dopravit se v uvedené dny do Koštic, mohou nahlásit na OÚ zájem o dopravu (tel.: 415 693541).

Odvoz komunálního odpadu

V těchto dnech vrcholí přípravy na organizaci odvozu komunálního odpadu pro příští rok. Prosíme Vás, abyste se v termínu od 17. října do 5. listopadu dostavili na obecní úřad k paní Zelinkové podepsat novou smlouvu (poplatek bude vybírán na počátku roku 2008). Občané Vojniček budou mít možnost tuto smlouvu podepsat přímo ve Vojničkách dne 24.10.2007 (středa) od 15.00 – 17.00 hod. v zased. místnosti.

Od 1. ledna budete moci třídit plastový odpad (kelímky od jogurtu, másla...prostě to, co je z umělé hmoty, ale není to PET láhev. Na ty zůstávají již instalované kontejnery) a obaly od mléka , džusů... - tzv. tetrapacky. Pytle na tyto druhy tříděného odpadu budou vydávány na obecním úřadě.

Upozorňujeme občany, že starý papír sbírají naši školáci. Účastní se totiž soutěže ve sběru starého papíru. Pokud máte doma tento druh odpadu, věnujte ho prosím škole. Moc jim to pomůže.

Vzpomínání

Příprava Dne historie nás zavedla až do Liberce a Českých Budějovic. Zde žijí občané, kteří v Košticích určitý úsek svého života bydleli. A tak vzpomínali s námi. V následujícím článku Vám vypráví pan Jiří Brabec z Liberce, který sloužil v Košticích na vojně.

Radar za humny (1960-1963)

Do čerstvě postaveného domku v polích Na srně u Koštic se 22. prosince 1960 od obce Strupčice přestěhovala obsluha přehledového radiolokátoru P-10. Pro mne to byl balzám na duši, když jsem po několika měsících služby na mlhavém a zabláceném Mostecku, uviděl krásnou rovinu s výhledem na České středohoří. Byl jsem čerstvý poručík – technik, (21 let), název mé funkce zněl Náčelník řídicího radiolokátoru, byl jsem svobodný. Vystudoval jsem radiolokační směr Dělostřeleckého technického učiliště ve slovenském Martině.

Oplocený pozemek obdélníkovitého tvaru 50x150m u silnice byl připraven, a tak po zajetí dvou nákladních automobilů ZIS-151 do vykopaných okopů jsme mohli rozvinout celý systém, provést orientaci, kontrolu, doladit a zahlásit dosažení bojové pohotovosti. Po určení stráží a operátorů ve službě jsme se mohli ubytovat a najíst. Rozkaz o přesunu přišel ve chvíli, když už jsme se těšili na Vánoce, a proto někteří kluci odjízďeli domů až z koštického nádraží.

Řídicí radiolokátor, jak zněl jeho oficiální název, byl jedním z bojových prostředků 182. protiletadlového dělostřeleckého pluku. Pluk byl součástí obrovitého systému PVOS -protivzdušné obrany státu. V tu dobu gradovala studená válka. Dokonce existoval paragraf, který určoval přísný trest tomu, kdo by systém narušil. Úkolem integrovaného systému PVOS bylo přerušit let cizího letounu, či jiného létajícího prostředku nad územím ČSSR a chránit tak důležitá politická a průmyslová centra státu před vzdušným napadením. K tomu byla v pohotovosti velitelská stanoviště různých stupňů, velitelská stanoviště úzce spolupracovala s dalšími vel. stanovišti PVO tehdejší Varšavské smlouvy.

Průzkum vzdušného prostoru provádělo 24 hodin denně RTV (radiotechnické vojsko) vyzbrojené řadou různých typů radiolokátorů. Vytvářelo tzv. radiolokační pole, které pokrývalo celé území ČSSR od 500m výšky, cca do 22km i výše a sahalo co nejdále za hranice státu. RTV sledovalo každý objekt, který se pohyboval vzduchem a udávalo jeho souřadnice dalším jednotkám – letectvu a dělostřelectvu.

Nejvíce bojové činnosti jsme si užili za Berlínské a Kubánské krize. Jedno cvičení stíhalo druhé a Varšavská smlouva se s NATO předváděla, kdo bude více strašit toho druhého. Ve vzduchu se toho dělo daleko více, než jindy. My byli za obrazovkami hodiny a hodiny. Kuchař běhal s kávou na posilnění. Na štěstí se vše časem urovnalo.

Obsluhu radiolokátoru tvořili: velitel družstva - starší operátor, 3 operátoři, 2 řidiči - mechanici elektrocentrál. Radiostanice obsluhovali: velitel družstva a 2 spojaři radisté. Obvykle byla na stanovišti 2 družstva operátorů. Celkem kolem 15 vojáků základní služby. Dále se zde měnily nákladní automobily pro dovoz vody a potřeby stanoviště, čili další voják, řidič. Pro výpomoc při výstavbě byli k nám vysíláni po dvou, po třech vojáci, kteří měli stavební profesi, ale mnohdy místo nich to byli boxeři Dukly Most. Podmínkou pro funkci operátora bylo buď středoškolské vzdělání nebo vyučení v oboru elektro, totéž platilo pro velitele družstva radistů. Mezi kluky byl voják, doktor filosofie, jiný byl promováným pedagogem. Převážná většina kluků 19-cti až 25 letých byli slušní, inteligentní, ukáznění a ve službě spolehliví. Za rok si museli zopakovat fyzikální základy elektrotechniky, naučit se radiotechniku a zvládnout radiolokaci. Museli se učit teorii, umět číst schémata a opravit běžné závady na „mašině“.

Někdo se musel postarat o jídlo – byl to vždy voják z obsluhy, který měl k vaření vztah a aby mohl vařit ostatním, býval vyslán do krátkého kuchařského kurzu. Potraviny jsme kupovali v krámě u pana Basova. Maso do Koštic vozila pojízdná prodejna a útvar dodával objednávku na mnohem více masa, než jsme odebírali. Obec měla „větší příděl“ a lidé prý byli rádi.

Při hloubení asi 700m dlouhého výkopu od Koštic nám pomáhal bagr a práce byly téměř hotovy, když přišly Velikonoce. Bagrista jel domů, hoši se nudili a bylo zle. Otevřeli okno bagru, který byl nový, dovezený z NDR, vlezli dovnitř, nastartovali a pak strkali jeho lžící kuchařovi do kuchyně: „Dej nám na to něco!“ Neměli ale tušení, že je vypuštěný olej. Pak hráběmi zametli stopy. Tři kluci se měli podělit asi 100 000.-Kčs za škodu na zničeném motoru. Vše pro ně dopadlo dobře, platili něco přes 1000.- Byli ale první na řadě, kdo musel dokopávat zbylé výkopy. Tak se dostávám k průšvihům. Běžně se řešily prací navíc o sobotách a nedělích a bylo mi jedno, zda kamarádi pomohou... Stalo se, že jeden z boxerů, přidělených na práci, ukradl po cestě z hospody králíka. Musel se jít omluvit, králíka zaplatit (pan. N. byl lítostivý, protože šlo o chovnou samici) a boxer byl ještě týž den odvelen. Další malér, který, bohužel, musel být řešen vězením v kasárnách, nastal, když se kurýr opil v hostinci a tam šermoval nabitým samopalem. Samozřejmě už zůstal v Mostě. Velkým průšvihem mohlo být odnesení či ukořistění májky s užitím dělobuchů ve Vojničkách. Na štěstí pro nás se to vytratilo do ztracena. Další událost se stala v létě 1962, když byl spojař voják Miroslav K. zatčen příslušníky StB. Později jsem se dozvěděl o jeho odsouzení. O Mirkův životní osud jsem se zajímal před několika roky, když jsem poprosil ÚDV, kde mi ochotně vyhledali a okopírovali všechny dokumenty včetně rozsudku, který plně odpovídal času a režimu. Byl zatčen a odsouzen na tři roky nepodmíněně jen za to, že se stal členem katolických skautů a ti měli mezi sebou udavače..

Vojáci narukovali do Koštic z různých koutů ČSSR – byl mezi nimi Rusín, Slováci, Maďaři, kluci ze Slezska, pravověrní Moraváci z Hané, Pražáci atd. Co kluk, to jiná povaha. Museli jsme být spolu celé měsíce. Vztahy mezi námi byly do jisté míry kolegiální s tím, že jsme si museli důvěřovat, ale ke kamarádství bylo daleko. Pod hlavičkou ČSM jsme si dali dohromady pěknou klubovnu, peníze jsme měli za „svazácké“ brigády pro JZD. Brigády trvaly cca rok a půl, pak musely přestat, protože jeden z politruků v kasárnách vykradl svazáckou pokladnu. V klubovně jsme měli pěkné vybavení, tenkrát letěl „brusel“, moderní rádio, televizor, magnetofon a co hlavně, jeden z kluků měl známé, kteří si půjčovali gramofonové desky na americkém vyslanectví, tak vozil muziku. Jen pro zajímavost magnetofonové pásky – tenkrát výrazně nedostatkové zboží - jsme získali výměnou za superfosfátové hnojivo na zahrádku náčelníka pro spojení. Aniž bychom to potřebovali, šplhli jsme si u našich šéfů na pluku tím, že jsme mohli za slušné peníze pro ně koupit jablka na zimu a to různých odrůd. Tak se stalo, že jsem odvážel do Mostu plný nákladák jablek v lískách.

Kolem stanoviště jezdil autobus Teplice – Praha a my jsme toho užívali. Vysílali jsme některého z Pražáků sehnat lístky do Semaforu, do ABC a Rokoka. Svaz mládeže nám jednou zaplatil bez mrknutí oka vstupné i na kabaret U Fleků a lodičky na Vltavě. Výlet do Prahy vždy býval na celý den, někteří vojáci byli v Praze poprvé. Na mně pak zbyla úloha průvodce. Zájezdů byla řada. Každý týden jsme si mohli promítnout dva filmy, měnili jsme obsah knihovničky. Dále, pokud bylo slušné počasí a čas, v rámci Střeleckého kroužku jsme vyráželi do údolí potoka střílet malorážkou. Také jsme si pořídili zařízení pro fotokomoru a učili se vyvolávat filmy a dělat fotky. Měli jsme volejbalové hřiště a jeden z operátorů si přivezl závodního Favorita a trénoval. Vojáci občas posilovali místní fotbalové mužstvo, zvláště kluci maďarské národnosti byli rychlí a šikovní.

Dokonce jsme jednou hráli zápas s Koštickými. Jak dopadl nevím, ale asi to moc slavné nebylo, protože musel čekat každý, kdo měl nohy ☺. V létě jsme se chodili koupat do Ohře. Navštívili jsme také školu, besedovali s dětmi, předvedli ochrannou masku, ukázali provoz přenosných radiostanic a půjčili dětem do rukou samopaly. K pouti jsme s omezenými prostředky nacvičili a předvedli s půjčenými pramičkami na mlýnském ostrově „násilné překonání vodního toku s útokem na nepřátelský okop“. Bylo to víc hluku, střelby a čmoudu než taktiky, ale diváci se bavili. Pravidelně nás chodil stříhat pan Koutník. Vojáci samozřejmě chodili na vycházky, mohli do Libochovic a do Loun. Také se objevily lásky, jeden voják si vzal děvče z Pátku, jiný si odvedl děvče z Koštic na Ostravsko. Jiní se ženili během vojny. Řada přátelství ale skončila odchodem vojáka do civilu.

V létě 1963, když bylo stanoviště dostavěno, byl 182.pldp zrušen, my byli přesunuti na čas do Lažan, které jsme posilovali pro navádění letounů na přistání. Po návratu jsme ještě pár měsíců pracovali pod 185.plrb v Kralovicích pro RTV a v den pohřbu J.F. Kennedyho koncem listopadu 1963, jsme se přesunuli k Plané u Mariánských Lázní na Kříženeč. Domek a stanoviště bylo

později předáno obci, aby se z něj stal sklad chemikálií pro JZD. Domek byl zničen, pozemek slouží původnímu účelu, vrátil se zemědělcům.

V Liberci 21. září 2007

J. Brabec

Tak to je v září vše.

Mailujte (a.skalska@seznam.cz), volejte (777 842882, 415 674996) nebo nás navštivte!

Kontakty na obecní úřad: ou-kostice@cmail.cz, 415 693541, 415 693540